

og komme til Skade under dette Arbejde, intet faa. Der stables herved en Uligged, der absolut vil vælte Utillfredshed. Endelig findes ogsaa den Uligged, som jeg nævnte for for Industriens og Haandværkets Vedkommende, for Handelsstanden. Ved Pakhusarbejde, ved Lodskning og Ladning skulle Arbejderne, naar Arbejdet udføres for Jordels Skyld, naar det altsaa udføres for en Forretning, holdes forsikrede; men derimod skulle Forbrugsforeninger, der jo ikke skulle have Fordel, ikke drive Forretning, men kun fordele de indkøbte Varer, næppe lade deres Arbejdere forsikre, saa vidt jeg i alt Fald forstaar Lovforslaget. I det hele taget er det en Uligged, der stables mellem de professionelle Arbejdsgivere, om jeg maa bruge det Udtryk, hvad enten det nu er i det mindre Haandværk eller i den større Industri, og dem, der bestæfuge Arbejdere, uden at være professionelle Arbejdsgivere, disse sidste blive fritagne for enhver Byrde, medens de første saa en ret betydelig Byrde paalagt. Det er en Uligged, der er meget uheldig.

Der er af næsten alle ærede Talere, der tilhøre Landbruget, blevet udtalt, at de antage, at Industrien er i Stand til at lægge denne ny Byrde over paa Konsumenterne. Man hører godt, at de Herrer ikke kende, hvilken skarp, vild Konkurrence der er mellem Industriens og Haandværkets Udøvere, og som gør sig gældende ved de alt andet end frugtbringende Sitationer, ellers tror jeg ikke, de Herrer vilde have udtalt sig saaledes. Naar det ærede 5te Medlem for 7de Kreds (Kottbøll) sagde, at Landbruget, hvor det drives ved Maskiner, ikke vil kunne faa en eneste Dre mere for deres Sæd, saa maa jeg dog dertil bemærke, at Landbrugerne faa den Fordel, at de faa deres Arbejde billigere end ved Haandkraft, ellers vilde de jo ikke benytte Maskinerne, men vedblive at drive deres Landbrug som tidligere.

Den højtærede Minister har indrømmet, at der i § 3 er en Del forskellige Punkter, som kunde trænge til en Omændring. Jeg indrømmer dette, og jeg tvivler heller ikke om, at der ved Arbejdet i Udvalget vil kunne komme saadanne Resultater frem, at Loven vil blive i hvert Fald mere brugbar, end det ser ud til i Ojeblikket, og jeg skal villig indrømme over for den højtærede Minister, at dersom Landbruget, Søfarten, Fiskeri og de andre Erhverv blive stillede paa samme Maade som Industrien, saa er der intet at sige derimod. Det, jeg har protesteret imod, er, at vi skulle stilles noget mere særegent end de øvrige Erhverv. At vi skulle bruges her som Brøveballon, — ja, det maa vi vel finde os i, naar ikke andet kan være, men

jeg vil indrømme, at jeg hellere vilde have haft, at vi skulde vente, indtil nogle af de meget bestående Krav, som Industrien har stillet i Retning af en ny Næringslov, i Retning af at faa Lov at organisere sig, i Retning af en anden Bestatningsmaade, hvorved de større Erhverv kunde komme til at virke under mere lige Forhold, i Retning af en industriel Kreditforening, vare blevne indrømmede, forinden man paalagde Industrien og Haandværket en ny Stat. De Herrer tro ganske vist, at vi kunne bære den uden Banfælighed, men jeg siger, at den rundt omkring i Landets Købstæder vil blive modtagen med mindre Velvilje. Det er jo den Slags Ting, man vægrer sig ved saa længe som muligt, og jeg kan ikke se andet, end at Ulykkesforstringen for Arbejderne maatte komme ind under samme Kategori som Alderdomsloven og Sygefasseloven. Det ærede Medlem fra samme Kreds som jeg (S. Jensen) var inde paa at tale om Arbejdets Invalider. Med samme Ret kunde man sige, at vi, der have brugt vore Arbejdere til de blive gamle, eller i Tilfælde af, at de blive syge i vore Forretninger, ogsaa skulde forsørge dem. Naar de blive Invalider, er de komne til Skade ved Arbejdet, mener jeg, at der er meget, der taler for, at det bliver en Samsundshag at forsørge dem, og at det ikke skal væltes over paa det enkelte Erhverv. Her er jo nu foreløbig skabt en ganske mærkelig Forstel: Landbrugets Invalider ville — saaledes som det ærede Medlem ogsaa talte om — komme paa Fattigvæsenet, Industriens Invalider ville faa en Forsørgelse efter denne Lov, som jeg tror de ville være temmelig godt tjente med.

Jeg vil, som sagt, ikke være en principiel Modstander af dette Lovforslag i den Betjødning, som det ærede Medlem for 8de Kreds (Breinholt Vandborg) udtalte, men jeg vil ønske, at der maa kunne foretages saadanne Forandringer dert, at det ikke bliver for byrdefuldt for den mindre Haandværker. Det vilde være meget uheldigt, om vi til Slutning skulde komme til at behandle et nyt Forslag, der skulde gaa ud paa "Arbejdsgiveres Forsørgelsestrav efter Ulykkestilfælde, foraarstagede ved en uheldig Lovgivning", man kan let blive ved saa længe ad denne Vej, indtil der kommer til at foreligge Lovforslag her af den Natur.

M. Sørensen: Efter at jeg har forlangt Ordet, er dette Lovforslag drøftet saa indgaaende, at der ikke er stort at sige uden at komme til Begælfelser, og dette vil jeg ikke indlade mig paa. Jeg vil derfor kun udtale, at jeg med Henfyn til Spørgsmaalet